

W GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr 71

Częstochowa, wtorek 25 marca 1947 roku.

Rok III.

Przyszły ustrój polityczny Niemiec w ujęciu radzieckim

Pomyślne widoki na porozumienie czterech mocarstw

MOSKWA, 23. 3. — Wczorajsze posiedzenie Rady Ministrów Spraw Zagranicznych, na którym przewodniczył min. Bevin, trwało dwie i pół godziny. Dłuższe oświadczenie o tymczasowej organizacji politycznej Niemiec złożył szef delegacji radzieckiej — Molotow.

I. Formy i zakres działania tymczasowej organizacji politycznej Niemiec.

Zadanie utworzenia tymczasowej politycznej organizacji Niemiec winno zostać rozwiązane na podstawie następujących zasad:

a) Ustrój polityczny Niemiec winien posiadać charakter demokratyczny, a organa władzy powinny być powoływane na podstawie demokratycznych wyborów.

b) Hitlerowska centralizacja administracji państwowej, która zniosła Landtagi i autonomiczne zarządy krajów, winna zostać zlikwidowana z tym, że przywrócona musi być decentralizacja administracji, która istniała przed wprowadzeniem reżimu hitlerowskiego, przy czym mają być przywrócone Landtagi i dwu izbowy parlament ogólnoniemiecki.

c) Winien zostać utworzony taki tymczasowy rząd niemiecki, który w ramach politycznej i gospodarczej jedności Niemiec mógł by jednocześnie wziąć na siebie odpowiedzialność za dochowanie nie zobowiązań Niemiec wobec państw sojuszników.

Wychodząc z powyższych założeń, proponujemy:

1. Jako pierwszy krok do utworzenia tymczasowego rządu niemieckiego utworzyć centralne niemieckie departamenty administracyjne w zakresie finansów, przemysłu, transportu, komunikacji i handlu zagranicznego, zgodnie z uchwałą konferencji poczdamskiej.

2. Polecieć Radzie Kontroli opracowanie tymczasowej demokratycznej konstytucji przy udziale partii demokratycznych, wolnych związków zawodowych i innych organizacji antynazistowskich oraz przedstawicieli krajów niemieckich.

3. Przeprowadzić wybory zgodnie z tymczasową konstytucją niemiecką, po czym powinien zostać sformowany tymczasowy rząd niemiecki.

4. Zgodnie z uchwałą konferencji poczdamskiej należy do rządu niemieckiego jako jego główne zadanie, obowiązek wypełnienia resztek militarystyki niemieckiego i faszystowskiego, przeprowadzenie wszechstronnej demokratyzacji Niemiec i realizowania poczynań w zakresie odbudowy ekonomiki niemieckiej oraz bezwarunkowego wykonania zobowiązań względem państw sojuszników. Stała konstytucja Niemiec powinna być zatwierdzona przez naród niemiecki.

II. O ustroju państwowym Niemiec.

1. Niemcy zostaną odbudowane jako jednolite, miłujące pokój państwo, jako republika demokratyczna z ogólnoniemieckim 2-izbowym parlamentem i ogólnoniemieckim rządem, przy czym zapewnione zostają konstytucyjne prawa krajów wchodzących w skład państwa niemieckiego.

1. Prezydent republiki niemieckiej wybierany będzie przez parlament.

3. Na całym terytorium Niemiec obowiązywać będzie ogólnoniemiecka konstytucja uchwalona przez parlament, a w poszczególnych krajach konstytucje tych krajów ustalone przez Landtagi.

4. Konstytucja niemiecka, podobnie jak i konstytucje krajów, oparta będzie na zasadach demokratycznych. Konstytucje te winny utrwalić rozwój Niemiec jako państwa demokratycznego i pokojowego.

5. Konstytucja ogólnoniemiecka oraz konstytucje krajów zapewniają swobodę powstawania i działalności wszelkich demokratycznych partii oraz związków zawodowych i innych demokratycznych organizacji i instytucji społecznych.

6. Konstytucja ogólnoniemiecka i konstytucje krajów gwarantują wszystkim obywatelom Niemiec bez różnicy rasy, płci, języka i wyznania swobodę demokratyczną, włączając w nie wolność słowa, prasy, praktyk religijnych zebrań publicznych i zrzeszeń.

7. Parlament i Landtagi krajów niemieckich wybrane będą na podstawie powszechnego, równego i bezpośredniego prawa wyborczego przy tajnym głosowaniu i systemie proporcjonalnym.

8. Organa administracji lokalnej (rady okręgowe i gmiune), wybierane będą na tych samych zasadach demokratycznych, co i Landtagi krajów.

Następnie wywiązała się dyskusja, w toku której Marshall oświadczył: „Odniosłem wrażenie, że we wszystkich oświadczeniach złożonych na posiedzeniu wczorajszym i dzisiaj jest wiele wspólnego. Propozycje obradujących ministrów różnią się mniej niż się spodziewałem. Różnice polegają raczej na szczegółach, niż na kwestiach zasadniczych.“

Nowy Jork, PAP. — Z okazji rocznicy pierwszego posiedzenia Rady Bezpieczeństwa, wypadając na dzień 25 marca, ambasador Lange udzielił nowojorskiemu korespondentowi PAP wywiadu, w którym zbilansował dotychczasowe prace i osiągnięcia tej instytucji. „W pierwszym roku swego istnienia — powiedział ambasador Lange — Rada Bezpieczeństwa ustaliła jak należy traktować sytuacje i spory międzynarodowe, zagrażające pokojowi i bezpieczeństwu świata. Postanowiono, że wszystkie sprawy będą omawiane na jawnych i publicznych posiedzeniach dostępnych dla prasy i publiczności. Ujawniając wszystkie sprawy Rada umożliwiła całemu światu śledzenie ich przebiegu. Fakt ten powinniśmy uznać za atrybut demokratycznego postępowania w kwestiach międzynarodowych. Rada Bezpieczeństwa uzgodniła również jak należy przeprowadzać badanie faktów, będących podłożem sytuacji i sporów międzynarodowych, które przekazano jej do rozważenia. Jako przykłady wymienię tu prace podkomitetu w sprawie Hiszpanii oraz komisji

Marshall wyraził ubolewanie, że Molotow tak stanowczo wypowiedział się przeciwko federalizacji Niemiec. „Nie będę spierał się o słowa — powiedział Marshall — każda delegacja może terminowi „federalizacja“ nadać inne znaczenie. Uważam jednak, że plan ministra Molotowa będzie mógł być w Stanach Zjednoczonych interpretowany jako plan federacyjny w sensie amerykańskim“.

Odpowiadając Marshallowi, minister Molotow podkreślił, iż popiera zdanie Marshalla, że jest wiele wspólnego w oświadczeniach ministrów w sprawie tymczasowego ustroju Niemiec. Należy studiować szczegóły stanowiska mocarstw, aby w ten sposób uzgodnić poglądy. Mówca zgadza się również z Marshalllem, że należy praktycznie podchodzić do zagadnienia. Molotow zaznaczył jednak, że nie należy pomijać faktu, iż niektóre plany zmieniają do federalizacji Niemiec, co nie może nie odbić się na politycznym rozwoju Niemiec. Znajduje to również swój oddźwięk

poza Niemcami. „Jeżeli Marshall uważa — powiedział Molotow — że w Ameryce propozycje moje uważać można za federalistyczne to oznacza to, że możemy znaleźć wspólną platformę“. Minister Molotow następnie podkreślił, że należy zlikwidować scentralizowany system utworzony przez Niemców. Punktem wyjścia dla tego zadania mogłyby być republikański ustrój niemiecki, który istniał przed dojściem Hitlera do władzy. Molotow zaznaczył, że niemiecki ustrój republikański z czasów przedhitlerowskich nie budził żadnych zastrzeżeń we Francji, Anglii, Stanach Zjednoczonych ani ZSRR. Nikt nie domaga się — zaznaczył mówca — abyśmy się stali zwolennikami konstytucji weimarskiej, lecz należy przyznać, że konstytucja ta dała pewną autonomię krajom niemieckim, umożliwiając rozwój partii demokratycznych, związków zawodowych i t. d. Czemuż więc — zapytuje Molotow — nie brać z konstytucji weimarskiej tego, co jest pożyteczne? Minister Molotow podkreślił jednak,

że konstytucja weimarska mogła by jedynie być punktem wyjścia a nie podstawą przy opracowaniu przyszłej konstytucji niemieckiej. Równocześnie mówca zaznaczył, że pręba będzie wprowadzić zmiany również do tych punktów konstytucji weimarskiej, z których ewentualnie będzie się korzystało.

Minister Bevin podkreślił konieczność dokładnego zbadania wszystkich propozycji, celem osiągnięcia wspólnej platformy.

W końcu wystąpił amerykański minister Marshall, który jeszcze raz potwierdził, że istnieje możliwość utworzenia wspólnej platformy czterech mocarstw w sprawie przyszłego ustroju Niemiec. Następnie Marshall zaproponował utworzenie komitetu dla uzgodnienia poglądów czterech mocarstw. Wniosek jego został jednogłośnie przyjęty. W skład komitetu weszli: wiceminister Wydziału gen. Clark i delegat francuski Alphand.

Następne posiedzenie Rady Ministrów odbędzie się we wtorek, 25 marca o godz. 4-ej po południu.

Współpraca naukowa i kulturalna polsko - francuska

WARSZAWA (PAP). — W wywiadzie prasowym, udzielonym ostatnio Ministerowi Oświaty Skrzyszewski wypowiedział się na temat realizacji konwencji kulturalnej polsko francuskiej. Minister stwierdził, że uważa tę konwencję za poważny krok naprzód w stosunkach pomiędzy obydwojmi krajami. Równoległe bowiem do tradycyjnego zainteresowania społeczeństwa polskiego kulturą francuską notuje się obecnie — stwier-

dził minister — wzrastające zainteresowanie społeczeństwa francuskiego aktualnymi sprawami nowej Polski. Obydwójdelegacjom, tj. polskiej i francuskiej, jakie zasada będą w komisji mieszanej przyswiecać będzie cel rzeczywistego zbliżenia obu narodów. Po czynianiu, zmierzające do wprowadzenia w życie tej konwencji, zostały omówione z francuskim ministrem oświaty, wybitnym działaczem socjalistycznym. Dokład-

ny plan współpracy zostanie jednak ustalony dopiero przez komisję. Przykładowo Minister podaje, że w czasie pobytu przez niego funkcji ambasadora R. P. w Paryżu niejednokrotnie zwracali się do niego przedstawiciele nauki i uniwersytetów francuskich z prośbą o rozmaite ułatwienia w sprawie wyjazdu do Polski, w celu zapoznania się z problematyką naszej obecnej rzeczywistości. Francuzi interesują się naszymi osiągnięciami i doświadczeniami, a także zagadnieniami specyficznej polskiej drogi rozwojowej. „Skorzystamy w pełni z doświadczeń Francuzów — oświadczył Minister Skrzyszewski — dla zapamiętania naszych niechluj w tę świetną pomoc naukową, jaką dysponują Francuzi. Z drugiej strony stacja Polskiej Akademii Umiejętności w Paryżu będzie ekspozyturą naszych badań naukowych we Francji. Jednocześnie kierować ona będzie współpracą naukową pomiędzy Polską a Francją we wszystkich dziedzinach. Odpowiednikiem jej w Polsce będzie jeśli chodzi o reprezentację nauki francuskiej w naszym kraju Instytut Francuski w Warszawie, który zgodnie z zamierzeniami konwencji, przejawiać będzie ożywioną działalność.“

Chciałbym podkreślić — oświadczył w końcu swego wywiadu Minister Skrzyszewski — fakt, że który przy podpisywaniu tej konwencji zwrócił uwagę Minister Bidault, że podpisanie jej przypada akurat w rocznicę zawarcia traktatu pomiędzy Polską a Francją. Konwencja ta powstała dlatego że zaistniał odpowiedni klimat współpracy politycznej, a komunikat wydany po jej podpisaniu zawierał jednocześnie zapowiedź dalszej współpracy nad odbudową paktu o przyjaźni i wzajemnej pomocy, jaki istnieje już pomiędzy Polską i Francją od roku 1921“.

W pierwszą rocznicę

Rady Bezpieczeństwa

Wywiad z ambasadorem Lange

do spraw Grecji. W pierwszym wypadku podkomitet sformułował przekonujące i jednomyślne oskarżenie faszystowskiego reżimu generała Franco. Oskarżenie to stało się podstawą akcji uznanej za właściwą przez Generalne Zgromadzenie ONZ. Komisja dla spraw Grecji jest nadal czynna i nie przedstawiła jeszcze swego sprawozdania. Nie wątpię, że prace tej komisji pomogą wydać sąd o sytuacji greckiej.

Usiłowania Rady Bezpieczeństwa w kierunku osiągnięcia praktycznych rozwiązań innych przedłożonych jej zadań okazały się mniej skuteczne. Szczególną powolność notuje się w rozwiązywaniu zagadnień energii atomowej, co w dużym stopniu wynika z faktu, że ONZ znajduje się we wczesnym stadium swej działalności. Z tego powodu nie powinniśmy być zbyt pesymistyczni i wyciągać zbyt pośpiesznych wniosków.

Rada Bezpieczeństwa w bieżącym roku przejdzie prawdziwą próbę, a to w związku z dwoma sprawami. Jedną z nich jest sprawa w rozbrojenia. Rezolucja z 14 grudnia 1946 roku Generalne Zgrom-

adzenie zaleciło Radzie Bezpieczeństwa, aby w szybkim tempie opracowała projekt praktycznych środków, zmierzających do zaprowadzenia ogólnej redukcji zbrojeń i sił zbrojnych, oraz do zapewnienia, że uregulowanie tej sprawy będzie ogólnie przestrzegane.“

Rada Bezpieczeństwa utworzyła komisję, która ma to opracować. Rada Bezpieczeństwa musi również podjąć poważny wysiłek dla utrzymania swego autorytetu i zapobieżenia jednostronnym akcjom mocarstw. Mimo, że siły imperializmu, które dominowały w przeszłości nad polityką świata powoli zamierają, należy oczekiwać jeszcze prób rozwiązania głównych zagadnień międzynarodowych przy pomocy metod imperialistycznych z ominięciem Narodów Zjednoczonych. Przeciwno tego rodzaju usiłowaniu Rada Bezpieczeństwa musi zabezpieczyć zarówno swój autorytet jak i Narodów Zjednoczonych i musi zastosować jako nową metodę rozwiązywania zagadnień międzynarodowych porozumienie wszystkich zainteresowanych stron oraz całej wspólnoty świata“.

Rozgromienie Niemców było ważniejsze od pobicia Japonii

LONDYN (ZAP). — Jakkolwiek kulisy poczynają dyplomatycznych podczas 2-giej wojny światowej nie są jeszcze znane, obecny proces przeciwko japońskim zbrodniarzom wojennym, jaki się toczy w Tokio, uchylili rąbek tajemnicy. Dał on niejako odpowiedź na pytanie „Dlaczego Alianci zdecydowali się zakończyć wprawdzie wojnę europejską, a Japonię zostawić na koniec rozgrywkę?”

Porozumienie niemiecko-japońskie w 1936 r. było skierowane przeciwko Rosji, zaś z 1940 r. wymierzone w Imperium Brytyjskie. Niemcy i japończycy fachowo debatowali wspólnie nad możliwościami zdobycia Singapuru. Atak na Rosję został wtedy odłożony, cała zaś siła ataku japońskiego miała zostać skierowana przeciwko koloniom azjatyckim Anglii, Francji i Holandii. Japonia pragnęła wyłączności swych wpływów w Azji i zlikwidowania interesów amerykańskich na Pacyfiku. Atak na Pearl Harbour był przez Japończyków planowany już wtedy, gdy przedstawiciel Japonii w USA naprawiał jeszcze i łagodził napięte stosunki japońsko-amerykańskie.

Z chwilą wybuchu wojny między USA i Japonią wyłonił się dla Ameryki problem prowadzenia wojny na dwu frontach. Winston Churchill udał się wtedy do Waszyngtonu, aby wspólnie z prezydentem Rooseveltem rozpatrzyć sytuację. Stany Zjednoczone potrzebowały czasu prawie 2-letniego, aby zebrać wszystkie siły oraz nastawić produkcję całą na stopę wojenną. Należało się więc zdecydować, które państwo osi nazwać wrogiem Nr 1. Niemcy czy też Japonia. Tu ostatnia godzina boleśnie w interesy amerykańskie na Pacyfiku, podczas gdy teren europejski był odległy. Głosy społeczeństwa domagały się zemsty za atak na Pearl Harbour, za szybkie tempo zwycięskiego pochodu japońskich wojsk na Filipinach, w Indochinach, Burmie i na Malajach. Głosy wyzywające o pomoc z Nowej Gwinei i Australii skłaniały Amerykanów do przyspieszenia wyboru intensywności działań na stronę Japonii. Sta-

ło się jednak wprost przeciwnie. Z wiosną 42 r. należało się spodziewać ponownienia przez Niemców ofensywy na Moskwę, przy czym Niemcy posiadały większe zdolności zagospodarowania zdobytych ziem, oraz umocnienia się na nich niż Japończycy, których dzieliła również duża większa odległość od kraju ojczystego, co utrudniało im ogromnie transport zapasów żywności i amunicji i osłabiało tempo pochodu.

Zdecydowano więc, że Ameryka obejmie sama operacje na Dalekim Wschodzie, cała zaś flota brytyjska zostanie użyta do zabezpieczenia transportów atlantyckich, przed niemieckimi łodziami podwodnymi. Zarówno Churchill jak i Roosevelt byli zdania, że zniszczenie Niemiec pociągnie za sobą kapitulację Japonii, należy więc skoncentrować uwagę na prowadzeniu wojny przeciwko Niem-

com, tym bardziej, że sytuacja była bardzo poważna, gdyż wojska niemieckie stały pod Stalingradem, oddziały zaś gen. Rommela u delty Nilu.

Konferencja w Casablance w 1943 r. przyniosła nowe decyzje w obozie Aliantów. Władze rządowe Ameryki nie dały się wzruszyć przez krytykę takich ludzi, którzy domagali się współpracy Anglii w wojnie na Dalekim Wschodzie. Aby uspokoić amerykańskie głosy sprzeciwu obowiązał się premier Churchill na piśmie do kontynuowania wojny z Japonią po zwycięstwie nad Niemcami. Oświadczenia to nie zostało jednak przez prezydenta Stanów Zjednoczonych przyjęte, gdyż samo słowo premiera Wielkiej Brytanii było wystarczającą gwarancją pomocy angielskiej w walce z Japonią.

W r. 1943 Ameryka wzniosła

swą produkcję wojenną do takiego poziomu, który umożliwiał prowadzenie wojny całą siłą. Należało wtedy zlikwidować jeden z frontów. Skutkiem konferencji w Quebec było odkomenderowanie do Europy znacznych sił floty amerykańskiej, co uniemożliwiałoby wprawdzie osiągnięcie sukcesów na Pacyfiku, lecz zapewniało powodzenie desantowi w Normandii.

Przewidywania Churchilla i Roosevelta sprawdziły się, Japonia bez oparcia o Niemcy nie była zdolna do stawiania długotrwałego oporu. Przez oddanie pierwszeństwa koncepcji zlikwidowania wojny w Europie skrócono czas trwania konfliktu i okres cierpienia ludzkości, w razie bowiem powzięcia decyzji prowadzenia równoważnej walki na obu frontach wojna przeciągnęłaby się znacznie dłużej.

Niemcy uznają słuszność żądań Rosji

BERLIN (ZAP) — Komentator berlińskiego radia Michael Storm wypowiada swe konkluzje na temat obrad na konferencji moskiewskiej.

Mich. Storm przytacza słowa min. Bidault'a, który zauważył, że byłby czas na otwarcie worka wypełnionego sprawami Niemiec, aby likwidować problemy po kolei.

Podstawą obrad, do której się wszyscy ministrowie odwołują, są zobowiązania poczdamskie. Mówią one o jednolitej gospodarce Niemiec oraz o ich rządzie centralnym. Mimo przygotowania debaty przez traktaty jałtański i poczdamski oraz prace przygotowawcze zastępców Wielkiej Czwórki w Berlinie, obrady po-

stępują powoli i następczą sporu trudności. Min. Molotow określił jasno i precyzyjnie nastawienie swego rządu na sprawę traktatu pokojowego z Niemcami i ich przyszłości państwowej. Prasa poinformowała ogół bardzo jednostronnie i niedokładnie o rozszereżeniach i projektach Rosji, a mianowicie poświęciła największą uwagę roztrząsaniu niektórych punktów spornych.

Min. Molotow wypowiedział się za zjednoczeniem gospodarczym Niemiec, stworzeniem centralnego rządu, unormowaniem i wzmożeniem produkcji przemysłowej (zwłaszcza stali do wartości 10 do 12 milionów rocznie), za uzdrowieniem niemieckich finansów, rozwiązaniem trustów, kar-

teli i syndykatów, wolnością działania związków zawodowych oraz zniesieniem fuzji gospodarczej stref anglo-amerykańskiej. Punktem tym, wysuniętym przez sowieckiego ministra, nie można niczego zarzucić — twierdzi komentator.

Anglia i Ameryka nie powitały chętnie konkurencji produktów niemieckich na rynku światowym, lecz inne państwa zobaczają tam z ochotą. Jedynie żądania rozwiązania jedności gospodarczej zachodnich stref niemieckich wydaje się mniej uzasadnione, gdyż z chwilą wprowadzenia jedności gospodarczej całych Niemiec, obecne połączenie anglo-amerykańskie krajów samo przez się upadnie.

Ilu było, a ilu jest Niemców w Czechosłowacji

PRAGA (ZAP) — Jak wiadomo, po pierwszej wojnie światowej pozostała w granicach repu-

bliki czechosłowackiej silna grupa ludności niemieckiej, która na pograniczu sudeckim posiadała nawet znaczną większość w licznych powiatach. Po układzie monachijskim, na mocy którego Sudety przyłączone zostały do Niemiec, z odstępowanych Rzeszy okolice pogranicznych Czech i Moraw odeszło w głąb kraju około 450 tysięcy Czechów, pozostało natomiast na miejscu 420 tysięcy Czechów w obliczu prawie 3 milionów zwartej masy niemieckiej. Naturalnie podczas wojny liczba Czechów zarówno na tych terenach, jak i w samym „protektoracie“ jeszcze się zmniejszała, w wyniku niemieckich prześladowań, a zwłaszcza deportacji na roboty do Rzeszy. I tak, gdy w dniu 17 maja 1939 r. na terenie Czech i Moraw było 3.173 tys. Niemców, a 8.031 tys. pozostałej ludności (głównie Czechów) to z końcem roku 1944 ludności czechosłowackiej było 7.726.000, natomiast Niemców już 3.423.000. Obecnie w następstwie repatriacji Cze-

chów jest 8.300.000, natomiast ludność niemiecka została prawie w całości usunięta z granic republiki. Jeszcze przed rozpoczęciem akcji wysiedlania wyjechało na własną rękę z Czechosłowacji około 950.000 Niemców, natomiast planowo wysiedlono ponad 2.170.000 Niemców. Pozostało jeszcze na terenie Czechosłowacji 250 tysięcy Niemców, z czego 170 tysięcy pracuje w przemyśle węglowym i włókienniczym. Jednakże i ta nieliczna już mniejszość niemiecka ma być we właściwym czasie jeszcze bardziej zredukowana przez repatriację w głąb Niemiec i zastąpienie czeskimi i słowackimi siłami robotniczymi.

Targi o polskich pariasów w Anglii

LONDYN (PAP). — Minister rolnictwa Williams oświadczył w Izbie Gmin, że zamierza się zatrudnić na stałe w rolnictwie brytyjskim „poważną ilość b. żołnierzy polskich“, należących obecnie do PKPR. W dyskusji, jaka się wywiązała po przemówieniu ministra Williamsa, zabrali głos członkowie Izby Gmin Beamish i Boyd Carpenter. Zarzucili oni rządowi zbyt dużą powolność w kierowaniu żołnierzami polskich do pracy. Major Beamish oświadczył że w Anglii znajduje się 24 tysiące Polaków zdolnych do pracy w przemyśle i że dotychczas jedynie 4 tysiące na ogólną liczbę 80 tys. zapisanych do PKPR znalazło w Anglii zatrudnienie. 75% b. żołnierzy polskich przebywających w Wielkiej Brytanii jest z zawodu rolnikami. Zatrudnienie Polaków w rolnictwie brytyjskim napotyka na szereg trudności. Brytyjski związek zawodowy pracowników rolnych żąda, aby Polacy byli zatrudnieni za pośrednictwem t. zw. komitetów rolnych, które miałyby kierować ich do poszczególnych ferm. Pra-

Nowa pomoc szwedzka
WARSZAWA (PAP). — Szef polskiego oddziału szwedzkiej pomocy dla Europy mjr. Ehrenstrale omówił z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej Rusinkiem plany zadeklarowanej przez Szwecję dalszej akcji charytatywnej. Pomoc szwedzka uwzględni nowe wyłaniające się w Polsce potrzeby zarówno w zakresie dożywiania ludności jak i dziedzinie pomocy naukowych, bibliotek, szpitali i t. p.

Nie zabraknie obuwia Tysiące ton skóry płyną do Polski

GDANSK. — Z nastaniem możliwości żeglugowych na Bałtyku statki „Adalbi“ i „Westland“ przywożą z Rotterdamu 3 tys. sztuk skór wołowych wagi 96 ton a statek brytyjski „England“ — 8 tys. sztuk skór. Przed końcem marca b. r. oczekiwane są w Gdyni statki ze skórami argentyńskimi i brazylijskimi w ilości 14 tysięcy skór lekkich i 6 tys. skór ciężkich, ponadto statek polski „Białystok“ przywiezie 790 ton skór pochodzących również z Argentyny i Brazylii.

W ramach umów przednie-dawnym czasem statek polski „Hel“ przywiózł z Buenos Aires do Gdyni 235 ton skór wołowych, a „Narvik“ 656 sztuk skór wołowych, 503 krowich i 361 sztuk szkór na wierzchy.

Narody słowiańskie naturalnymi sojusznikami Francji

PRAGA (PAP) — Podczas otwarcia w Pradze wystawy „Francja przy pracy“ francuski minister odbudowy Tillon wygłosił przemówienie, w którym stwierdził, iż narody słowiańskie są naturalnymi sojusznikami Francji w walce przeciwko groźbie agresji niemieckiej.

Ameryka protestuje

WASZYNGTON (obsł. wł.) 23. 3. W dalszym ciągu do Białego Domu przychodzą ostre protesty społeczeństwa amerykańskiego przeciw mowie Trumana w sprawie pomocy dla Grecji i Turcji. Organizacja postępowych obywateli amerykańskich zamieściła w dzienniku „New York Times“ odezwę, na wstępie której podała pełny tekst mowy Wallace'a przeciwko mowie Trumana. Odezwa wyraża pogląd, że Kongres amerykański nie powinien rozstrzygać sprawy pożyczki dla Grecji i Turcji, dopóki nie wypowie się w tej sprawie naród amerykański. Odezwa zarzuca Trumanowi rozbijanie narodu amerykańskiego na dwie części oraz podważanie autorytetu ONZ.

Do Waszyngtonu przybywa 200 posłów z 12 stanów, aby zgłosić Trumanowi demonstracyjny protest przeciwko udzieleniu przez USA pomocy na cele wojskowe Grecji i Turcji.

Światowe wydobycie ropy naftowej

Po raz pierwszy od roku 1938 wielkie koncerny naftowe, a przede wszystkim „The Shell Oil Co“, podały do publicznej wiadomości dane statystyczne wydobycia ropy naftowej. Poniżej umieszczamy tabelę porównawczą wydobycia ropy w 1938 i w 1945 r., według podania w „The Economist“ w 1946 r. — w tonach:

	rok 1938	rok 1945
U. S. A.	170.690.000	244.579.000
Wenezuela	28.107.000	47.161.000
Z. S. R. R.	30.112.000	25.500.000
Iran	10.358.000	17.108.000
Meksyk	5.528.000	6.138.000
Rumunia	6.371.000	4.779.000
Irak	4.351.000	4.368.000
Argentyna	2.415.000	3.259.000
Kolumbia	3.118.000	3.233.000
Trinidad	2.583.000	3.079.000
Saudi Arabia	67.000	2.849.000

Peru	2.222.000	1.934.000
Indie Holend.	7.394.000	1.359.000
Egipt	226.000	1.341.000
Bahrein	1.135.000	1.001.000
Kanada	898.000	891.000
Borneo brytyjskie i Burma	1.458.000	356.000
Inne kraje	2.076.000	2.790.000

Jak z powyższego zestawienia wynika, wydobycie ropy naftowej wzrosło poważnie w krajach neutralnych w przeciwieństwie do krajów biorących czynny udział w wojnie, w których można stwierdzić wybitny spadek wydobycia. Na szczególną uwagę zasługuje wzrost produkcji w Arabii Saudyjskiej, gdzie niedawno kapitał amerykański stoczył zwycięską bitwę z kapitałem brytyjskim.

K. S.

Przewodniczący delegacji jugosłowiańskiej o procesie Hoessa

WARSZAWA (PAP). — Przewodniczący delegacji jugosłowiańskiej przybyłej do Warszawy w celu uczestniczenia w procesie Hoessa, dr Kreszczimir Georgiewicz, wypowiedział się w sprawie stosunku Jugosławii do istotnej części tego procesu.

Po oswojeniu naszego kraju — powiedział dr Georgiewicz — powstała w Jugosławii państwowa komisja dla badań zbrodni faszystowskich. Ustalono, że Jugosławia straciła w niemieckich obozach koncentracyjnych ponad 10.000 ludzi, nie licząc obywateli żydowskiego pochodzenia, których w danej chwili nie można jeszcze ustalić. Dla nas Jugosłowian proces Hoessa jest jed-

nym ogniwem tego wielkiego systemu jaki stanowiły hitlerowskie Niemcy. W tym systemie było coś tragicznego a tragizm ten polegał na fakcie że właściwie każdy przeciętny Niemiec zdolny był do wykonywania swoich funkcji z takim samym okrucieństwem z jakim czynił to oskarżony Hoess. Zdajemy sobie sprawę, my Jugosłowianie, jak trudna jest, na tle charakteru narodowego Niemców sprawa odhitleryzowania Niemiec.

Jesteśmy zdania, że proces ten powinien być głęboki i radykalny.

Kto myśli o przyszłych losach Europy, ten musi się głęboko zastanowić nad tym, czym do nie-

dawna były Niemcy i czym mają one być w przyszłości. Miłując pokój ludy Europy, ludy Związku Radzieckiego, Polski, Czechosłowacji, Jugosławii, Francji, Stanów Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii nigdy nie pogodzą się z myślą, by odradzające się Niemcy stać się mogły znów groźną dla światowego pokoju. Jugosławia tak jak inne narody prawdziwie demokratyczne życzy sobie pełnej denazyfikacji Niemiec, chce otrzymać od Niemców odszkodowania za zbrodnie i szkody przed nich popełnione i oczekuje, że za te zbrodnie niemieccy zbrodniarze wojenni poniosą zasłużoną karę.

Proces Rudolfa Hoessa

Bestialstwo, na które niema oceny

WARSZAWA (PAP). — W dniu wczorajszym na rozprawie popołudniowej zeznawał świadek Łódzki. W obozie pracował początkowo jako sanitariusz, a następnie jako lekarz przy szpitalu obozowym. Wobec braku jakiegokolwiek lekarstwa i najprymitywniejszych urządzeń sanitarnych, nasuwał się wniosek, że szpital był zbudowany nie dla chorych więźniów, lecz na pokaz dla zagranicy. I dlatego szpital składał się z 2 części: jedna część urządzona była luksusowo, zawierała piękną salę chirurgiczną i ga-

binet dentystyczny, w drugiej zaś panował niesamowity brud, a nędzne wyposażenie urągało najprymitywniejszym wymogom. SS-mani unikali bloku, w którym znajdowali się chorzy na tyfus lub inne zakaźne choroby, obawiając się zarażenia. Ten fakt wykorzystywali członkowie Ruchu Oporu i właśnie tam odbywały się narady i zebrania, a obecny Premier Cyrankiewicz pracował tam nocarni i stamtąd wydawał rozkazy. Dzięki wielkim wysiłkom udało się przesłać do Krakowa spisy więźniów, zawiera-

jące nazwiska oraz numery więźniów, skąd spisy te wysłano zagranicę. Kiedy z końcem 1943 r. do obozu nadeszły paczki z zagranicy, zaadresowane do poszczególnych więźniów SS-mani zorientowali się, iż mimo drutów kolczastych więźniowie znaleźli kontakt z zagranicą. Wszelkie wiadomości ze strony Niemców wyprzedzają i gwałtownie podjęli spieszny na nich. Świadek stwierdza, że w r. 1943 uśmiercono fenolem 198 dzieci z Zamojszczyzny.

dek opowiada, jak pewna kobieta pracująca w polu podczołapała się do kałuży, by napić się wody. SS-mann po szczerzył ją psami, które kobietę zagryzły na śmierć. W obecności Hoessa SS-mann utopił kobietę w dole z wodą. Innym razem pewna więźniarka urodziła na drodze dziecko. Noworodka porwał pies. SS-mann kopał dzieckiem wytrącił dziecko psa z pyska. Dziecko wpadło do rowu. Nawet SS-manki na widok ten dostały szamotać. Hoess zaś przyglądał się temu z zimną krwią.

Hoess oświadcza na to, że w Oświęcimiu działy się rzeczy możliwe i nie możliwe. Psy zostały sprowadzone do obozu z rozkazu Himmlera. Były one tresowane w specjalnej szkole w Oranienburgu, a Himmler twierdził, że jeden pies wystarcza za 3 żołnierzy.

Następnie świadek stwierdza, że akty śmierci były notorycznie fałszywane. Wszystkich więźniów rozstrzelanych w ciągu roku 1940 i 1941 podano jako przeniesionych do innego obozu. Dokumenty te różnie spalono.

Świadek Adam Zacharski, dyrektor Departamentu Ministerstwa Pracy, był przywieziony do Oświęcimia w 1941 r. Po pewnym czasie dostał się do kancelarii szpitalnej. Stwierdza on, że była to jedna wielka fabryka fałszywych dokumentów. Do kart zgonu wpisywano wymyślone z podręcznika medycyny choroby. Jako iaskrawy wypadek przytacza fakt, gdy zmarłemu, 8 letniemu chłopcu pochodzącemu z Zamojszczyzny, wpisano do karty jako przyczynę zgonu awiary starczy.

Świadekowi udało się zamurować w ścianie 15 najbardziej charakterystycznych kart zgonu. Fotografie tych dokumentów pokazano Hoessowi, który potwierdził, że dokumenty są autentyczne. Na tym rozprawę przedpołudniową zakończono.

„Arbeit macht frei” — sztyd obozu śmierci

Biegły dr Kowalski zapytuje Hoessa, w jakim celu dokonywano eksperymentów w szczególności na kobietach więźniarkach. Hoess cynicznie oświadcza, że chodziło o wynalezienie na drodze doświadczeń takiego środka sterylizacyjnego, za pomocą którego można by było w sposób masowy załatwić wielką ilość ludzi.

Na podstawie wiadomości, jakie miałem ze strony głównego urzędu bezpieczeństwa Rzeszy — mówił dalej Hoess — jasnym było, że Himmler szykował plany wyniszczenia narodów słowiańskich, a w pierwszej linii Polaków i Czechów.

Dr Władysław Heitel poświęca swoje zeznania szczegółowemu opisowi

pierwszych prób gazowania i śmiertelnych zastrzyków. Na zapytanie prokuratora, czy z jego rozkazu zabijano fenolem w szpitalu obozowym od 100 — 300 osób dziennie, Hoess odpowiada, że chodziło o usuwanie ludzi niezdolnych do pracy.

Niekiedy główny urząd bezpieczeństwa Rzeszy — oświadcza Hoess — z politycznych względów żądał, by zmarłemu wystawiano dokument śmierci z wyszczególnioną tam jej przyczyną. Wówczas wypisywano oczywiście naturalną przyczynę śmierci.

Prokurator zapytuje oskarżonego czy to oznacza, że zabijano na polecenie Berlina, a następnie tak tego

zabójstwa maskowano. Hoess odpowiada twierdząco.

Następnie przewodniczący zarządził wyświetlenie przez epidiaskop szeregu dokumentów. Przed oczami widzów przesuwają się obrazy Oświęcimia. Widać słynną bramę obozową z napisem „Arbeit macht frei”. Publiczność widzi miejsce meżczeństwa ludzkiego: ruiny krematorium.

Następane zdjęcia pokazują ludzi sfotografowanych w momencie wkraczania do obozu Armii Wyzwoleńczej. Na podłogach baraku, za drzwiami leżą dosłownie strzępy ludzi i jedynie ich przerażony obłądony wzrok świadczy o przeszłych cierpieniach.

obozu sprowadzono psy wilczury, które rzucały się na więźniów i gryzły w straszliwy sposób. Świadek, który pracował w oddziale rolnym, stwierdza, że krowy i świnię otrzymywały znacznie lepsze jedzenie niż więźniowie. Za wykopanie brukwi — zabija no więźnia na miejscu kijami. Świa-

Na co skarżą się nasi czytelnicy?

Ukrócić uliczny handel dewocjonaliami

Na odcinku od początku Alei Sienkiewicza aż po Klasztor Jasnogórski, a zwłaszcza w przejściu między parkami, uprawiają swój handel osoby, między którymi są i nieletnie dzieci, które niejednokrotnie pijane, w bezczelny sposób nagabują przechodniów, zmuszając do kupna dewocjonalii.

Należałoby na tym odcinku, w związku z zbliżającym się sezonem pańskim, zaprowadzić ład i nielegalny handel ukrócić.

Kronika milicyjna

Woda wyrzuciła zwłoki zaginionego

17 grudnia 1946 r. zaginął w tajemniczych okolicznościach Wypych Franciszek, mieszkaniec wsi Bukowce, gm. Mierzyce, pow. Wieluń, który w tragicznym dniu powracał z rozprawy sądowej w Wjelandu, gdzie zeznawał jako świadek. Porzukiwania, jakie czyniła rodzina zaginionego, nie dały żadnego rezultatu. Oregdaj w pobliżu wsi Wieniec Mały, gm. Mierzyce, reka Warta wyrzuciła zwłoki, w których rozpoznano zaginionego. O wypadku tym powiadomiono rodzinę nie szczęśliwego i Milicję Obywatelską, która prowadzi dochodzenie.

Milicja Obywatelska zlokalizowała pożar

W suszarni firmy „Blame” w Zawierciu powstał w dniu 19 b. m. pożar, który rozprzestrzeniając się, począł przybierać groźne rozmiary. Powiadomiono Miejską Zawodową Straż Pożarną, która przybyła na miejsce dopiero po 40 minutach, a poszczególni strażacy byli pijani. Ogień w międzyczasie ugasił funkcjonariusze z Powiatowej Komendy Milicji Obywatelskiej w Zawierciu, którzy z narażeniem życia uratowali majątek społeczny. Straty wynoszą tylko 6 tysięcy złotych.

Kronika m. Radomska

W Radomsku powstaje coraz więcej świetlic przyfabrycznych

Fabryka Mebli Thonet-Mundus obchodziła w dniu 27 lutego uroczyste otwarcie świetlicy kulturalno-oświatowej. Liczne zebranych pracowników fabryki oraz zaproszonych gości przywitał dyr. Zajdler. Następnie przedstawiciel Zw. Zaw. i kierownik Pow. Oddz. Inform. i Prop. w kolejnych przemówieniach podkreślił zgodnie wielką rolę wychowawczą, jaką ruch świetlicowy ma do spełnienia w życiu naszej odbudowującej się ojczyzny.

Tematycznie łączył się z tym zagadnieniem również odczyt, wygłoszony przez kierownika nowootwartej świetlicy ob. Kie-szczyńskiego.

W części nieoficjalnej odbyły się popisy świetlicowej orkiestry smyczkowej, deklamacje oraz humoreski à la Wiech, wygłaszane z dużą swadą ku żywej ucieśze audytorium.

Ofiary na Fundusz Wdów i Sierot po poległych Bojownikach o Wolność i Demokrację

Wpłacili: Prezes Pow. Zw. b. Ucz. Walk, o Wolność i Demokrację starosta Kielecki ob. Chmurzyński Stanisław 1500 zł., ob. Pilecki kierownik Powiatowego Związku Cechów 1000 zł., ob. Bilecka Jadwiga 1000 zł., Wiceprezes Cechu Cukierników ob. Zieliński Stefan 1000 zł.

Wzywają do wpłacenia ofiar na konto K. K. O. Nr 251 w Kielcach, z przeznaczeniem na Fundusz Wdów i Sierot Prezesa Zw. Powiat. Cechów ob. Sutowicza Andrzeja oraz wszystkich starszych Cechów. Ofiarodawcom składamy na tej drodze serdeczne podziękowanie za troskę o naszych najmniejszych i najniezwyklejszych.

J. Golonka przesyłając informację o śmierci Wignera w Rędzinach wpłacił 1,000 zł. na Budowę Pomnika - Skoły w Rędzinach.

Obłąkańcza wiara

Zaprodukowano również odbitkę zarządzenia ogłoszonego przez naczelne go szefa obozów koncentracyjnych Eitego. Treść owego zarządzenia brzmi jak następuje: „Jedynie baby i zniewieściali mężczyźni korzystają z ksiązek do nabożeństwa. Nienawidzimy smrodu kadzidel, zatrują on

bowiem duszę niemiecką, tak jak Żyd zatrąwa rasę. Wierzymy w führera i w wielkość naszej ojczyzny. Nasze ostatnie technienie: „Adolf Hitler”.

W 10-tym dniu rozprawy zeznaje świadek Dziągoc profesor gimnazjalny, który przebywał w Oświęcimiu od 1940 — 45 r. Opowiada on, że do

Kronika

Zebranie

Miejskiej Rady Narodowej

Prezydium Miejskiej Rady Narodowej zawiadamia, że w poniedziałek 24 marca 1947 r. o godz. 16 odbędzie się w sali własnej, Aleja Najśw. Maryi Panny 35, I-sze piętro plenarne posiedzenie z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie.
- 2) Ślubowanie nowych członków.
- 3) Wybór członka Prezydium, Miejskiej Rady Narodowej.
- 4) Wybór delegata do Wojewódz. Rady Narodowej.
- 5) Przyjęcie ostatniego protokołu.
- 6) Sprawozdanie ob. Prezydenta Miasta.
- 7) Dyskusja nad sprawozdaniem.
- 8) Uchwalenie statutu i preliminarza budżetowego gminy m. Częstochowy na rok 1947.

9) Wolne wnioski.

Prosimy o obowiązkowe i punktualne przybycie.

Odwołanie odczytu

PCK Oddział w Częstochowie zawiadamia, że odczyt p. t.: „Praca zawodowa, a szerzenie się chorób zaraźliwych, przewidziany w cyklu odczytów popularno-lekarskich na dzień 26 marca r. b., nie odbędzie się.

Następny, ostatni już odczyt p. t.: „Zdrowie a praca młodocianych, który wygłosi dr W. Siczarz, odbędzie się według programu t. j. dnia 2 kwietnia b. r.

P.C.K. poszukuje

PCK Oddział w Częstochowie poszukuje następujące osoby i prosi je o zgłoszenie się do biura PCK, Aleja Wolności 11:

Lisowską Janinę lat 25, Raczyńskiego Donata, Magierowską Natalię z

dziećmi, Matysiaka (imięcia brak), Wałczyńską Marię z domu Romanowską, Rosińskiego Tadeusza, Buchowiecką Leontynę, Centner S., Kuśmierką Felicję, Urbańskiego Leona, Ziembów Jana i Macieja, Mickiewicz Eleonorę, Fernczy Pawła Stanisława, Lyjaka Józefa, Baczon Helene, Baltyn Wincentego i Marię, Mielcarza Wincentego, Szymochę Juliana i Zofię, Wojs Franciszkę i Domaszewicz Julię.

Bony dla podopiecznych

Miejski Komitet Opieki Społecznej zawiadamia, że z dniem 24 b. m. rozpoczyna wydawnictwo z Pomocy Zimowej bonów świątecznych. Na

każdy wydany bon przysługuje 1/4 kg cukru i 1/4 kg tłuszczu. Bony świąteczne będą wydawane przez te same Instytucje, które wydawały poprzednie bony żywnościowe.

Podziękowanie

Stowarzyszenie Przemysłowców Polskich w Częstochowie zebrało wśród swoich członków przy okazji wpisów rejestracyjnych kwotę zł 140.890 na cele biblioteki Wyższej Szkoły Administracyjno-Handlowej. Dyrekcja Szkoły składa serdeczne podziękowanie Zarządowi Stowarzyszenia za podjętą inicjatywę i członkom Stowarzyszenia za społeczne ustosunkowanie się do potrzeb Uczelni.

Uwaga mężczyźni urodzeni w roku 1927, 1928 i 1929

Wolna Demokratyczna Polska Ludowa wzywa wszystkich mężczyzn rocznika 1927, 1928 i 1929 do wstąpienia do szeregów Wojska Polskiego jako ochotnicy.

Ochotnicy mają możliwość odbycia służby zaszczytnej w szeregach W. P.

przed osiągnięciem wieku poborowego, co daje im możliwość po ukończeniu służby wojskowej, wcześniejszego rozpoczęcia pracy cywilnej dla odbudowy Rzeczypospolitej Polskiej i wcześniejszego założenia własnego ogniska rodzinnego.

Ochotnicy winni zgłosić się w RRU Częstochowa do dnia 9 kwietnia 1947 r. i przedstawić następujące dokumenty:

1. Podanie.
2. Życiorys własnoręcznie napisany.
3. Świadectwo urodzenia.
4. Poświadczenie obywatelstwa polskiego.
5. Zaświadczenie niekaralności, wystawione przez Milicję Obywatelską lub przez Urząd Bezpieczeństwa Publicznego.
6. Zezwolenie rodziców na wstąpienie do WP, jako ochotnik. Podpis rodziców musi być stwierdzony przez Zarząd Gminy lub Milicję Obywatelską.

Ochotnicy do Marynarki Wojennej i do Lotnictwa winni złożyć deklarację, że po odbyciu zasadniczej służby wojskowej pozostaną w wojsku jako nadterminowi przez okres jednego roku.

Dyżury aptek

W tygodniu od dnia 24 do 30 marca b. r. dyżurują następujące apteki: Z. Szostakiewicz, Plac Daszyńskiego; A. Włosińskiego, ulica 7 Kamienic 27 i J. Rupprechta, ulica Narutowicza 170 tylko od godz. 8 — 19.

Katastrofa kolejowa w Kielcach 14 zabitych, 11 rannych

Dnia 18 marca 1947 r. około godziny 19 wydarzyła się w Kielcach w pobliżu dworca kolejowego na trasie w kierunku na Tunel katastrofa kolejowa. Pociąg roboczy zdążający w kierunku Kielc zderzył się z pociągiem towarowym wypuszczonym z dworca Kieleckiego. Oba pociągi jak twierdzą naoczni świadkowie były już w pełnym biegu, sytuacja pogarszała fakt, że pociąg towarowy zjeżdżając w tym miejscu z górki, ze względu na swą masę, stał się niemożliwym do opanowania — pociąg natomiast osobowy mając przed sobą wzniesienie, iechał na pełnej parze. Jak twierdzą współpasażerowie i przygodni widzowie, maszyniści obu pociągów zauważyli, że coś jest nie w porządku. Czyste sygnały, zacisnięte hamulce wagonów oraz lokomotyw, przepustnice nastawione na jazdę w tył, świadczyły najdobitniej, że usiłowano uniknąć katastrofy, wyczerpując wszelkie możliwe i dostępne w tym wypadku środki. Zderzenie czołowe obu pociągów dało w wyniku jedną z większych katastrof ostatniego okresu. Wagon

osobowy pociągu roboczego został do słownie nadziany na tender lokomotywy, a częściowo wraz z ludźmi wgnieciony pod tender. Miejsce katastrofy przedstawiało straszliwy widok. Akcję ratowniczą utrudniał brak reflektorów, które by pozwoliły na oświetlenie miejsca katastrofy oraz za chowanie się niedyscyplinowanej okolicznej gawiedzi. Zaalarmowane oddziały drogowe wraz z PCK przystąpiły natychmiast do akcji ratunkowej, rannych przewieziono natychmiast karetkami PCK do szpitala, gdzie pierwszej pomocy udzielił doktor Majewski. Zaalarmowane Skarżysko oraz Sędziszów nadeszły pociągi ratunkowe, przybyciu których można było przystąpić do właściwej akcji ratunkowej oraz zwolnienia toru ze szczytków rozbitych lokomotyw i wozu osobowego. Brak dźwigu i odpowiedniego sprzętu technicznego utrudniał bardzo akcję. We wczesnych godzinach rannych spod szczytków wozu oraz spod tendra wydobyto ostatnich zabitych, do których w żaden sposób

przedtem nie można się było dostać. Około godziny 10 dnia 19 marca kolumny ratownicze miały jeszcze do usunięcia lokomotywę pociągu osobowego oraz część ocalałego wagonu. Równocześnie sokończono naprawę zniszczonego odcinka toru. Większej przerwy w komunikacji nie było, gdyż pociągi były przepuszczane drugim torem. Jak dotychczas przyczyną katastrofy nie ustalono, dochodzenia w toku. W katastrofie stracił życie: 1) Paszkowski Aleksander, Kielce; 2) Siemieni Roman, Jędrzejów, wracał ze Sopot; 3) Jaworski Wincenty, Jędrzejów, strażnik Ochrony Kolejowej, Kielce; 4) Szafuński Jan, Niewachlow; 5) Obara Zofia, Wolińska, Szkoła Rolnicza, nauczycielka; 6) Bączkowski Zenon, Kielce; 7) Piątek Amelia, Kielce; 8) Szczepańska Helena, Kielce; 9) Niwiński Mieczysław, Kielce, PCH; 10) Grudzień Paweł, Kazimierz Wielki, maszynista kolejowy; 11) Żądło Józef, Karsy, p. Jędrzejów; 12) Paciorekowska Kazimiera; 13) Stefański Feliks, Kielce; 14) Kobieta o nieustalonym nazwisku. (Pe)

Z życia kulturalnego

TEATR WIELKI

„Ładna historia”
Przedostatnie przedstawienie
Dziś, w poniedziałek, 24 bm. o godz. 19.15 wręczabawna komedia w 3 aktach...

TEATR KAMERALNY

„Cień”
Dziś, w poniedziałek, 24 b. m. oraz w dni następne o godz. 19.15 sztuka Niccodemiego p. t. „Cień”...

Recital fortepianowy

Raula Koczalskiego
Już tylko dwa dni dzieli nas od wspólnego koncertu, który odbędzie się we wtorek 25 bm. o godz. 19.15 w Teatrze Wielkim...

Jutrzejszy koncert dochodzi do skutku starami Polskiego Czerwonego Krzyża, Oddział w Częstochowie.

Część dochołu przeznaczono na potrzeby tegoż Oddziału PKK.

Bilety do nabycia w kasie Teatrów, w Księgarni Nagłowskiego Al. Panny Maryi 8, oraz w Księgarni „Oświata” Al. Najów. Maryi Panny 27, w dniu koncertu wyłącznie w kasie Teatrów.

Uprzedza się P. T. Publiczność, że w czasie od 23 — do 30 b. m. będą, na zarządzenie Władz Wojewódzkich, pobierane 5 zł i dopłaty do każdego biletu na rzecz Międzynarodowego Tygodnia Solidarności b. Więźniów Politycznych.

Program kin

Kino „Polonia” wyświetla od dnia 21 marca r. b. film p. t. Słuby kawalerskie. Nad program: Polska Kronika Filmowa.

Początek seansów o godz. 16, 18 i 20. W niedziele i święta pierwszy seans o godzinie 14.

„Wolność” — Film produkcji amerykańskiej „Symfonia młodości”.

Początek 15.30, 17.30, 19.30. Kino „Teatru” — sensacyjny film amerykański p. t. „Nienustraszeni”. Nadprogram Polska Kronika Filmowa.

Dnia 26 marca b. r. jako w pierwszą rocznicę śmierci

MARIANA WEBERA

odprawiona zostanie Msza św. żałobna, w kościele św. Rodziny o godz. 8-ej rano, na którą przyjaciół i znajomych zaprasza

RODZINA.

PAP 2066

W tak ciężkich i bolesnych chwilach z powodu śmierci

s. p.

CZESŁAWA

Lempickiego

szczerze współczucie rodzinie i krewnym wyraża

Firma „LUBIANA”

Zdzisław Kabziński.

PAP 2065

NIEURZĘDOWA TABELA WYGRANYCH 5-ty dzień ciągnięcia III-ej Klasy 49 Loterii

Table of lottery results for the 5th day of the 49th class of the non-official lottery. It lists winning numbers for various prize amounts (1,000,000 zł, 100,000 zł, 20,000 zł, 5,000 zł, 2,000 zł, 500 zł) and includes a list of numbers for the 4th day of drawing.

Dalszy ciąg wygranych po 500 zł podany będzie jutro.

Administracja „Głosu Narodu” Częstochowa, III Aleja 52, tel. 22-45. przyjmuje ogłoszenia do numeru świątecznego.

PAŃSTWOWE ZAKŁADY PRZEMYSŁU BAWĘNIANEGO w CZĘSTOCHOWIE ogłaszają przetarg nieograniczony na uszycie z powierzonych materiałów (wierzch i podszywka) 143 mundurów i spodni do butów dla członków Straży Pożarnej.

W czwartą rocznicę śmierci s. p. z ZELECHOWSKICH Anny Dąbkowskiej oraz za dusze pomordowanych w Oświęcimiu s. p. Wiktora Dąbkowskiego s. p. Eleonory Prażmowskiej s. p. Ireny Dąbkowskiej s. p. Kazimierza Prażmowskiego w dniu 26.III.1947 r. o godz. 8.30 rano zostanie odprawiona w kościele św. Barbary uroczysta Msza św. na którą zaprasza RODZINA. PAP 2026

W dniu 25-go marca 1947 roku, jako w pierwszą bolesną rocznicę śmierci kochanego męża i ojca naszego s. p. Eugeniusza Sejfrieda zostanie odprawione nabożeństwo żałobne w kościele św. Jakuba o godz. 8.30 rano, o czym zawiadamiają krewnych, przyjaciół i znajomych matka, żona, córka i syn. PAP 2052

ZGUBY Zgubiono legitymację PPR na nazwisko inż. Rozenewajg Leon. PAP 2025 Unieważniam zgubiony dowód osobisty wydany w Kielcach, świadectwo moralności, kartę rejestracyjną R.K.U. Kielce, książkę Ubezpieczalni, książkę Konsumowa 1303 wydana Huta Ludwików Kielce, nazwisko Adamczyk Władysław, ur. 30 stycznia 1921 r., zam. Kielce Miła 52. K. 30 Zgubiono kartę rejestracji R.K.U. Busko Żelez. Stanisław, Siesławice. PAP 2040 Zgubiono kartę rejestracji R.K.U. Busko, dowód osobisty, legitymację P.P.B., legitymację O.B.M.O. Ścisła Ignacy — Elżbieta. PAP 2041 Zgubiono prawo jazdy nr. 451 wydane przez Wojewódzki Urząd Samochodowy Kielce — Nowackiewicz Jarosław — Busko. PAP 2042

Zgubiono portfel z dowodami, dowód osobisty, kartę rejestracji ukończenia szkoły wojskowej, oraz losy loteryjne na nazwisko Jedrzejkiewicz Witold, zam. w Częstochowie. Zwrócić za nagrodą. PAP 2039 Unieważniam skradzione mi w dniu 14 bm. dokumenty osobiste legitymację służbową, kolejową i Prac. Związku Zaw. na nazwisko Huczłowska Eleonora, zam. przy ul. św. Barbary 7. PAP 2047 Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R.K.U. Częstochowa, kartę rowerową, oraz zaświadczenie kupna roweru na nazwisko Paruzel Władysław, zam. Truskolasy, gm. Paniki. PAP 2048 Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wydaną przez R.K.U. w Częstochowie na nazwisko Dąbich Józef, zam. w Łobodnie. PAP 2056 Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R.K.U. Częstochowa, dowód osobisty i inne na nazwisko Gerbiac Kazimierz. PAP 2043

Zgubiono kartę rejestracji wojskowej wyd. przez R.K.U. Częstochowa, na nazwisko Pała Lucjan. PAP 2044 Zgubiono książkę wojskową, zaświadczenie na odznaczenia na nazwisko Brajntych Szlama. PAP 2045 Unieważniam zgubioną legitymację szkolną wydaną Huta Ludwików Kielce na nazwisko Kaczmarek Władysław. K. 29

A jednak barwniki do tkanin „Lux” uznane za najlepsze Wytwórnia Chemiczna „LUX” Częstochowa, Kilińskiego 37 Wysyłka za zaliczeniem. Potrzebne panienci na maszynkę półocznicy od zaraz. Dobra 12 W. Jarkiewicz. PAP 1987

SPRZEDAŻ Sprzedaż maszyn do szycia. Mirowska 8, Klimeczak. PAP 1860 Wózek autko ładny sprzedam. Wiadomość PAP, Aleja 61. PAP 1995 Sprzedam maszynę do haftu. Wiadomość: Szkopiński, Plac Daszyńskiego 3. PAP 2050 Do sprzedania płaszcz i mundur wojskowy przedwojenny. Wiadomość B. Josałowicza 3 f-ma Komozja, tel. 25-70. PAP 1957

SPRZEDAŻ Sprzedam maszynę damską i męską, obie nowe. Kiedrzyńska 19. PAP 2058 Sprzedam lekką platformę. Narutowicza 170. PAP 2015 KUPNO Zbiornik 15.000 — 20.000 litrów lub mniejszy kupimy f-ma „Universum”, Częstochowa, Królka 16. PAP 2037 Stół okrągły rozsuwany, może być używany, lecz w dobrym stanie kupię. Łaskawe zgłoszenia do PAP, Aleja 61 pod „Stół”. Kupimy jeden stół duży (długi) i dwa mniejsze (normalne) oraz kilka krzesel gładkich. Oferty do PAP pod „Meble”. PAP 2057 Frak w dobrym stanie kupię. Wiadomość Pralnia „Ola” Berka Josałowicza 6. PAP 1730 RÓŻNE Za długi męża mojego Stefana Daniela nie odpowiadam, żona Irena Daniel. PAP 2054 D. c. 013294